

Een stakingsgolf in België? Wie had dat verwacht? De afgelopen weken zijn in België duizenden werkmensen in staking gegaan. Het begon in Limburg en elke dag in januari was er wel ergens een bedrijf in België in staking. Deze reeks van (korte) stakingen zijn opmerkelijk om verschillende redenen:

Het zijn relatief spontane stakingen. Vanuit de basis. Wel onmiddellijk erkend door de vakbonden, maar deze waren zelf verrast. Nog niet lang geleden hebben ze interprofessionele akkoorden en CAO's afgesloten met een strikte loonnorm. Vakbonden en patronaat in het sociaal overleg hadden zeker niet verwacht dat de stakers even naar de prullenmand wordt verwezen.

Even opmerkelijk is dat de stakers dikwijls op 24u. tijd hun eisen ingewilligd zagen. Blijkbaar hadden de patroons schrik voor meer "schade". Gezien de zeer grote winsten die het bedrijfsleven in België en in Europa de afgelopen periode maakte, zal niemand van hen een boterham minder hoeven te eten. In tegenstelling tot de werkmensen. Zij hebben de afgelopen decennia veel ingeboet aan koopkracht. De prijzen voor basisvoedsel, brandstof, energie zijn enorm gestegen. De stakingen betekenen slechts een kleine inhaalbeweging van wat we verloren hebben. Het gaat trouwens niet altijd om loon. De hogere werkdruk en de tijdelijke contracten waren een even grote reden om in staking te gaan. Na de vele nederlagen doet het deugd als de stakers hun zin krijgen.

Nog een opmerkelijk feit. Dikwijls begonnen de stakingen bij onderaannemingen, dus bij toeleveringsbedrijven. De werkmensen in die sector zitten dikwijls in een sociaal zwakkere positie dan de sterke arbeidersbastions in de grote bedrijven (minder loon, meer tijdelijke contracten, een zwakkere vakbondsdelegatie). Daarom een dubbel bravo omdat ze het toch aangedurfd hebben. Nu hebben de onderaannemingen ook wel een sterke kant: door de just-in-time productie leidt een staking in een onderaanneming onmiddellijk tot problemen in de productie van het moederbedrijf. De stakers hebben deze kaart goed uitgespeeld.

"Het is geen geïsoleerde actie"

Dat zei Jérôme Ollier van de Luikse SAP aan de directeur van de Beurs van Brussel, nadat hij op het dak van de Beurs was gekropen en er een spandoek had ontvouwd met daarop: "MAKE CAPITALISM HISTORY". Deze actie vond plaats in het kader van de actieweek in heel de wereld tegen de top van Davos, de hoogmis van rijke landen en bankiers. Welnu, de actie van de stakers is ook geen geïsoleerde actie. Beide acties zijn gericht tegen de terreur van aandeelhouders, tegen het argument van de "competitiviteit", terwijl de winsten stijgen en de koopkracht daalt, tegen de speculatie en woekerwinsten, terwijl mensen hun werk verliezen en hun huur niet meer kunnen betalen. Laat ons de handen in elkaar slagen zodat we ooit eens kunnen zeggen: "Het kapitalisme? Dat is verleden tijd."